

hvor der er foreslaaet indsat en ny Konto. Her er ikke Tale om nogen militær Bevilling. Det drejer sig om, at man for 20,000 Kr. skal søge Afsløsning af Sundbyernes Græsningsret paa Dele af Almager Kæled. Det Terræn, der her er Tale om, og som har været benyttet til Artilleriøvelser, er efterhaanden kommet i en Forfatning, som kun gør det lidet skiftet til at bruges til disse Øvelser. Terrænet maa planeres, ellers gaar der for meget Slid paa Materiale og Heste, og for at kunne gøre det, maa man erstatte Sundbyerne den Græsningsret, som de have der. Hvis ærede Medlemmer ville gennemlæse den meget udførlige Skrivelse, som motiverer Forslaget, ville de se, at det vil blive en ganske dyr Historie. Det vil komme temmelig nær op imod, hvad der her er Tale om, nemlig om Erhvervelsen dels af den fulde Brugrets, dels af Ejendomsretten til disse Arealer. Endvidere er det en Arealerhvervelse, som i Tidernes Løb under visse Konjunkturer kan faa en overordentlig stor Betydning, saa disse 20,000 Kr. ere sikkert i enhver Henseende vel anvendte. Jeg skal i øvrigt henvise til den før omtalte udførlige Skrivelse.

Krigsministeren (C. Thomsen): Den ærede Ordfører har jo nu saa skyldstgørende motiveret de enkelte Ændringsforslag, som ere opstillede af mig og tiltraadte af Udvalget, at der for mig ikke er noget at tilføje. Jeg skal derfor kun tillade mig at anbefale det ærede Ting at følge Udvalget og vedtage disse Forslag.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 133—140 til § 22 af Krigsministeren, tiltraadte af Udvalget (se Bilag B. Sp. 771 ff.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 207 til § 27 af samme, tiltraadt af samme, vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst fattes under Forhandling var det, der angik Marineministeriet:

Lovforslagets § 23 med Ændringsforslag Nr. 141—160 (se Tillæg B. Sp. 773 ff.) og Bilagene Nr. 82—96 (se Tillæg B. Sp. 951 ff.) samt Lovforslagets § 26, VI. med Ændringsforslagene Nr. 200—201 (se Tillæg B.

Sp. 787—88) og Bilagene Nr. 121—23 (se Tillæg B. Sp. 1007 ff.)

Ordføreren (Keergaard): Med Hensyn til Ændringsforslagene 141 og 142 og 144—49 kan jeg ganske henholde mig til de i Skrivelserne givne Motiveringer. Jeg finder kun Anledning til at sige et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 143 angaaende en Understøttelse til Premierløjnant Jungersens Enke. Det er her et noget ekseptionelt Forhold, vi have med at gøre. Premierløjnant Jungersen var af Regeringen sendt til Paris for at føre Tilsyn med Fabrikationen af noget Skibs til Marineen ved vedkommende Fabrik. Det var Hotchkiss's. Han kom da til Skade paa denne Rejse under en Kørsel, og denne Bestadigelse, han her tildrog sig, har temmelig sikkert været medvirkende Aarsag til hans Død. Det er dette særlige Forhold, som har gjort, at Ministeren har stillet, og Udvalget har ment at kunne tiltræde, et Forslag om en Understøttelse af 300 Kr. aarlig ud over Pensionen. Under Nr. 150 har Ministeren gentaget fra 2den Behandling Forslaget om en forøget Bevilling til Vedligeholdelse af Underofficerstolens Bygning. Det er ikke et saa stort Beløb, som det, Ministeren oprindeligt havde foreslaaet. Der blev ved 2den Behandling vedtaget 3,000 Kr., medens Ministeren havde foreslaaet 6,000, men han har været villig til at gaa en Mellemvej ved at foreslaa Beløbet forhøjet med 1,500 Kr. Udvalget har imidlertid ikke ment at kunne tiltræde det. Om det end maa indrømme, at denne Bygning paa Grund af dens Væde og den Grund, paa hvilken den er opført, gør Krav paa særligt store Vedligeholdelsesudgifter, maa man dog mene, at man har strakt sig vidt ved at gaa til en aarlig Vedligeholdelsestotal af 3,000 Kr. Det er dog allerede ret betydeligt, og man mener, at man maa kunne komme igennem dermed et enkelt Aar, og at det maa kunne tjene til Forsøg for Fremtiden, saa at man kan faa at se, om man ikke ogsaa fremtidig kan gøre det. Under Nr. 151 er der foreslaaet et Tilskud paa 400 Kr. som Understøttelse til fhv. Navigationsstoleer Westermann. Ved Loven om Strymandseksaminer — det var jo i 1892, vi fik den — blev der kun 7 Navigationsstoler anerkendte. Resten maatte gaa ind. Det var ikke, fordi disse Navigationsstoler havde røgtet deres Hverv flet, men fordi der kun skulde være et bestemt Antal. Det var selvfølgelig haardt for de Ejere af Navigationsstoler, som paa denne Maade bleve satte ud af Virksomhed, og som ikke kunde opnaa nogen anden Virksomhed. Der blev derfor i